

Діяльність Комінтерну. Революції в Німеччині та Угорщині 1918 року.

Виконали: учениці 10-А класу
Сзш № 26 м. Києва
Пекарева В. та Фещук К.

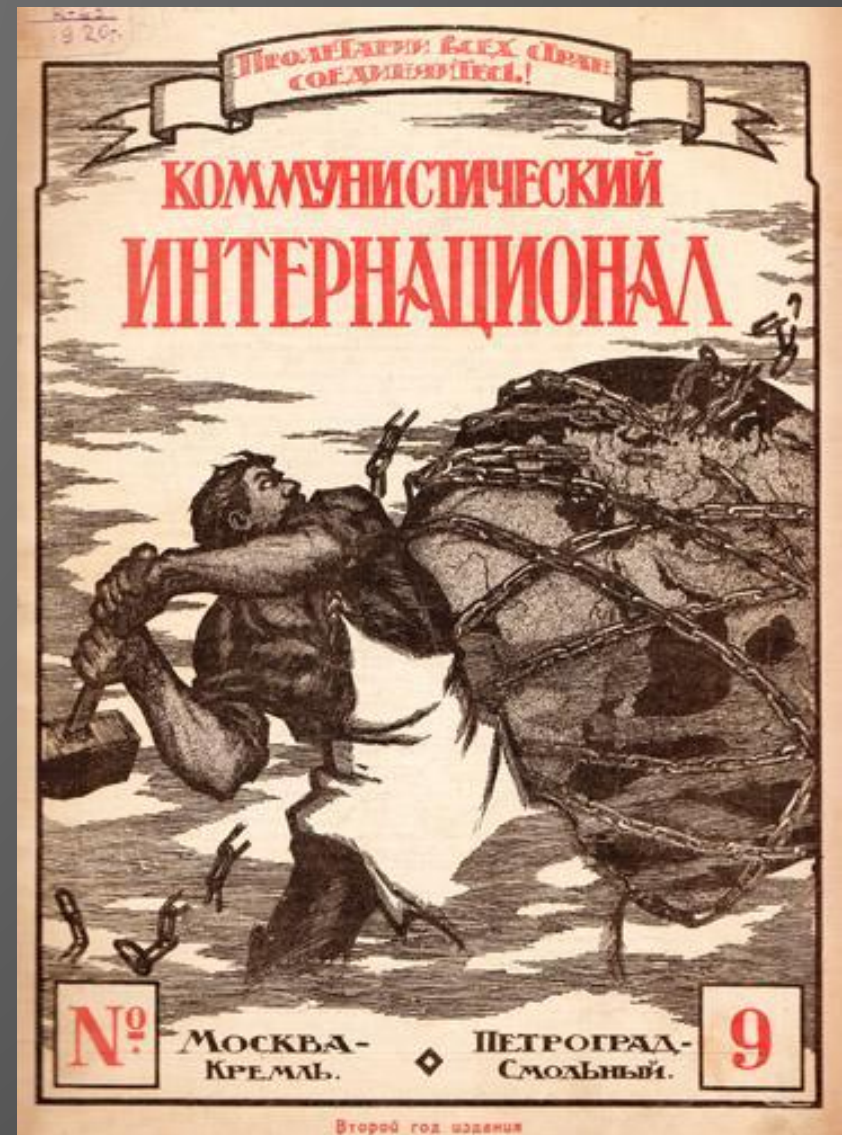
КОМІНТЕРН: його ідеї та гасла

- Даєш світову революцію!
- У маси!
- За єдиний робочий фронт!
- За більшовізацію!
- Клас проти класу!
- Проти соціал-фашизму!
- За широкий народний антифашистський фронт!

Історія КОМІНТЕРНУ - Комуністичного Інтернаціоналу почалася в 1919 році і офіційно завершилася в 1943-му

ГОЛОВНИМИ ПОДІЯМИ В ІСТОРІЇ КОМІНТЕРНУ БУЛИ ЙОГО 7 КОНГРЕСІВ (З'ЇЗДІВ). ОДНАК, ВАЖЛИВІ РІШЕННЯ ПРИЙМАЛИСЯ НЕ ТІЛЬКИ НА КОНГРЕСАХ, АЛЕ І НА ПЛЕНУМАХ (ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ВИБОРНОГО КЕРІВНОГО АБО СУДОВОГО ОРГАНУ БУДЬ-ЯКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ПАРТІЇ) КОМІНТЕРНУ, А ТАКОЖ ВИКОНКОМ (ВККИ) І БЮРО ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ. І, ЗВИЧАЙНО, НАЙГОЛОВНІШІ РІШЕННЯ ГОТУВАЛИСЯ В КРЕМЛІ.

П'ЯТИЙ конгрес 17 червня - 8 липня 1924. Брали участь 504 делегата від 46 комуністичних і робочих партій і 14 робочих організацій з 49 країн.

ГОЛОВНИЙ Конгрес проходив 25 липня - 20 серпня 1935 року. Головним була доповідь Г.Димитрова про необхідність боротьби з фашизмом і виборі тактики створення "широкого народного антифашиського фронту".

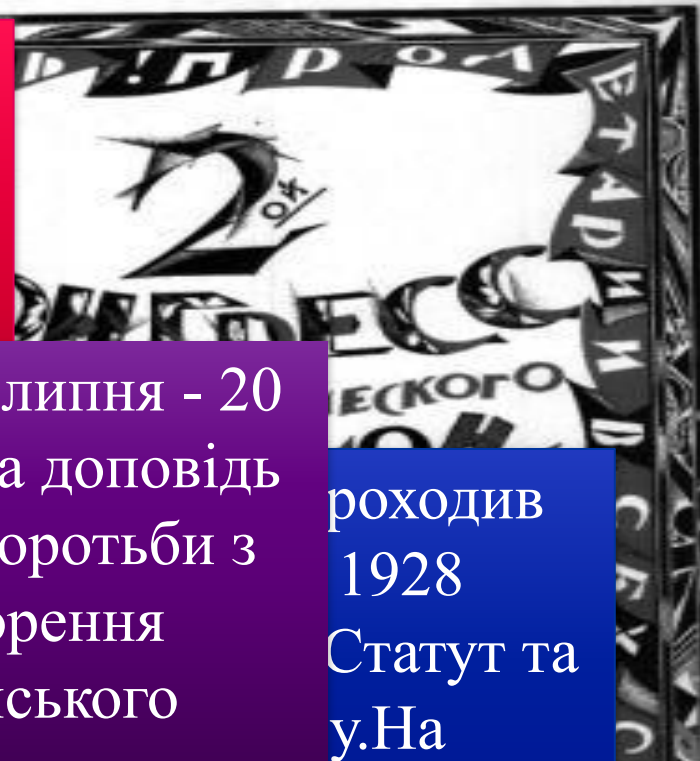
ТРЕТІЙ

12 липня 1921 року. Брало участь 103 делегатів від 103 партій і організацій. З основною доповіддю "Про тактику Комінтерну" виступав Ленін. Головною була поставлена задача завоювання на свій бік більшості робітничого класу.

Головне гасло - "В МАСИ!"

завдання боротися з впливом соціал-демократії, яка була охарактеризована як "соціал-фашизм".

проходив
1928
Статут та
у. На
лено

Керівники Комінтерну

Г. Зинов'єв

М. Бухарин

Г. Димитров

Соціал-демократичний рух у Німеччині в 1918 р.

Праві соціал-демократи	Центристи	Ліві соціал-демократи
Лідери: Ф. Еберт та Ф. Шейдеман. Виступали за демократичну революцію, встановлення республіканської форми правління, утвердження демократичних свобод, проведення соціальних реформ, поступову побудову демократичного суспільства.	Навесні 1917 р. організували Незалежну соціал-демократичну партію Німеччини (НСДПН). Лідери: К. Каутський і Г. Гаазе. Виступали за демократичну революцію, відкидали диктатуру пролетаріату, були прихильниками участі соціал-демократів у парламентській боротьбі, профспілках, громадських організаціях.	У 1916 р. створили «Групу Спартак» (з 1918 р. – «Союз Спартака»). Лідери: Р. Люксембург і К. Лібкнехт. Виступали за насильницьке захоплення влади, встановлення диктатури пролетаріату, світову соціалістичну революцію. 30 грудня 1918 р. вийшли з НСДПН і створили Комуністичну партію Німеччини.

**ІСТОПАДОВА РЕВОЛЮЦІЯ
1918 РОКУ У НІМЕЧЧИНІ.**

Засилля
монархії,
Відсутність
демократії

Індустріальний
Розвиток,
Соціальні
проблеми

Значне
поміщицьке
землеволодін
ня
на селі

Незавершеніс
ть
формування
німецької
держави

Демократизац
ія
суспільно-
політичного

Гарантія
захисту
соціальних
прав

Розвиток
ринкової
системи на
селі

Створення
сильної
німецької
держави

ПРИВІД! Спроба німецького командування кинути німецький флот

В останній бій, щоб, пожертвувавши ним, домогтися вигідних умов

перелік
Початок революції

3 листопада 1918 р. - повстання моряків у Кілі
9 листопада 1918 р. – зречення і втеча Вільгельма II.

Проголошення
Німеччини республікою

Основні події революції

Роза
Люксембург

Карл
Лібкхнехт

Ф.
Еберт

Герб Угорщини

Прапор Угорщини

Угорщина після Першої світової війни: втратила 1,5 млн. убитими, половину національного багатства; втрачено 2/3 території; економічна криза: падіння обсягів виробництва, розорення сільського господарства, розірвання традиційних економічних зв'язків; значна кількість біженців; політична криза, спроба встановити радянську

Революція 1918 р.

1918р. — припинення існування Австро-Угорської імперії.

16 жовтня 1918 р. — початок перетворення імперії на союзну державу. Створено Національну раду на чолі з графом *М. Карої*, до складу якої увійшли представники Партії незалежності й Соціал-демократичної партії Угорщини.

30 жовтня 1918р. — початок демократичної революції, основною вимогою якої було проведення реформ. Опір з боку імператора Карла.

16 листопада 1918 р. — проголошення Національною радою Угорщини *республікою*;

Демократичні реформи уряду Карої:
встановлення загального, рівного і прямого виборчого права при таємному голосуванні; закон про свободу зборів і союзів; дозвіл на створення політичних організацій; закон про 8-годинний робочий день; планування аграрної реформи, яка передбачала зменшення поміщицького землеволодіння та передачу частини землі безземельним селянам.

Результат: утворення незалежної і суверенної Угорської держави.

Соціалістична революція в Угорщині 1919 р.

Передумови й причини: розпад «історичної Угорщини», наростання економічної та політичної кризи в країні, зростання впливу комуністів, які в листопаді 1918 р. утворили Комуністичну партію Угорщини (КПУ) на чолі з *Б. Куном* (заклик комуністів до здійснення соціалістичної революції

Лідер Угорської Радянської Республіки - Бела Кун

Встановлення комуністичної диктатури

- 21 березня 1919 р. – створення Соціалістичної партії Угорщини (СПУ)
- Створення нового уряду – *Революційної урядової ради*, яка проголосила створення *Угорської Радянської Республіки (УРР)*.

Основні перетворення уряду УРР:

- Націоналізація банків, підприємств, транспорту, шкіл, лікарень, бібліотек.
- Створення для управління економікою Вищої ради народного господарства, а для керівництва галузями – народних комісаріатів.
- Ліквідація старого державного апарату, передача влади Радам.
- Позбавлення підприємців та чиновників прав.
- Скасування поміщицького землеволодіння.
- Створення у примусовому порядку кооперативів.
- Встановлення 8-год. робочого дня, підвищення зарплатні, зниження квартплати.

Орієнтація на революційний поділ на Радянську

Падіння комуністичної диктатури

Квітень 1919р. – виступ проти УРР держав Антанти; формування М. Хорті для боротьби з комуністичною диктатурою армії.

Травень 1919 р. – витіснення угорської Червоної армії до р. Тіси.

Літо 1919р. – антирадянські повстання в Будапешті.

1 серпня 1919р. – відставка комуністичного уряду під тиском наступаючих румунських і чехословацьких військ;

4 серпня 1919 р. – румунські і чехословацькі війська увійшли до Будапешта, комуністична влада в країні була повалена.

14 листопада 1919 р. – вступ до Будапешта частин угорської армії на чолі з адміралом М. Хорті.

Причини поразки соціалістичної революції: агресія країн Антанти, що боялися поширення комуністичних порядків у Європі; прорахунки соціально-економічної політики. Територіальні

Режим М. Хорті

Унаслідок парламентських виборів перемогли *легітимісти* – прихильники реставрації монархії Габсбургів. Протести Антанти і держав, що утворилися після розпаду Австро-Угорщини.

Січень 1920 р. – проголошення парламентом М. Хорті регентом держави з широкими повноваженнями.

Березень 1920 р. – Національні збори відновили монархію. М. Хорті відмовився передати владу монарху.

Листопад 1921 р. – прийняття Національними зборами закону про скасування права Карла Габсбурга на престол. Встає питання про М. Хорті, який мав авторитарний характер.

«Корона Св. Стефана – символ угорської державності»

В'їзд М. Хорті до Будапешту

«М. Хорті»

